Lieta Nr. 129042119/10
ECLI:LV:RLPT:2019:1120.129042119.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 20. novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese V. Freimane,
piedaloties /pers. A/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods: /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15] panta ceturtās daļas.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors D.Gruznovs 2019.gada 27.novembrī noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC414438, norādot, ka 2019.gada 17.novembrī plkst.2.50, Rīgā, /pers. A/ (turpmāk arī pie administratīvās atbildības saucamā persona) vadīja automašīnu Mercedes Benz, CLK 230, ar Nr. /reģistrācijas numurs/ pa Maskavas ielas nama pagalmu no nama Nr./numurs/ puses Maskavas ielas virzienā alkoholisko dzērienu ietekmē, ar alkohola minimālo koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,7296 % promiles. Ekspertīze veikta ar Alco Quant 6020 Nr.A113082, verificēts līdz 2019.gada 22.novembrim, kas atbilst koncentrācijai asinīs.

Protokols sastādīts uz ziņojuma pamata. Pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Pie administratīvās atbildības saucamā persona vēlējās iesniegt citu liecinieku rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka tie nav notariāli apliecināti. Uz tiesas jautājumu par savas vainas atzīšanu atbildēja: ”ne gluži”. Paskaidroja, ka braucis protokolā norādītajā vietā, bet pie stūres bija /pers. B/. Brīdī, kad pašvaldības policija apturēja automašīnu, /pers. B/ bija pie stūres, viņa sabijās, jo /pers. B/ nav vadītāja apliecības, taču viņa bija *skaidrā* un pārleca uz blakus sēdētāja pusi, pasažiera vietā, jo pasažiera vietā neviens nesēdēja.

Mašīnā bija viņš, /pers. B/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/. /pers. A/ sēdējis aiz šofera, pa diviem klēpī. Kopā mašīnā bija seši cilvēki.

Kad stāvējuši, policijas ekipāža bija jau piebraukusi pie viņiem, mašīna stāvēja, viņa (*vadītāja)* bija aizgājusi uz veikalu. Policijas darbinieki jautāja vai viss kārtībā, kas ir vadītājs, vai tas ir skaidrā, pēc kā aizbrauca. Laikam bija radušās aizdomas, ka /pers. A/ bija lietojis alkoholu.

Kad viņus apturēja, /pers. B/ pārsēdās uz blakussēdētāja pusi, bet /pers. A/ atbīdījis sēdekli, jo automašīnai ir divas durvis un slāpējis to nost. /pers. A/ automašīnai rokturis ir nolauzts, lai attaisītu logu vaļā.

Pienāca policists, bet nebija kā standartā - pienāk klāt - atveriet logu – teicis - visiem pamest automašīnu un atdot atslēgas. /pers. B/ izkāpa pa blakus sēdētāja durvīm, bet /pers. A/ izkāpis pa šofera durvīm.

/pers. A/ prasīja dokumentus, iedeva vadītāja apliecību. Kad piebrauca Ceļu policijas ekipāža, uzrakstīja paskaidrojumu, kur norādīja, ka nav bijis pie stūres. Teica, lai iedod “iepūst pārējiem trubiņā”, veicot alkohola pārbaudi, jo savādāk /pers. A/ nepierādīs, ka bija automašīnā cilvēks, kas nebija dzēris. Policisti ātri pa faktu sastādīja protokolu un viss.

Pienāca pašvaldības policists, rādījis telefonā video, kur /pers. A/ izkāpa pa šofera puses durvīm, uz ko /pers. A/ teicis - ja būtu četras durvis, izkāptu pa aizmugures durvīm, bet ir tikai divas durvis mašīnai. /pers. A/ sēdējis aizmugurē un noslāpējis mašīnu, jo viņa nepārzina automašīnu, jo nav tehnisks cilvēks.

/pers. A/ nav atradies pie stūres. Tāpēc, ka bija atbīdīts priekšējais sēdeklis, policijas darbiniekam varēja izskatīties, ka /pers. A/ bija pie stūres, bet viņš nebija. Mašīna brīdi stāvēja, nebija tā, ka policijas darbinieks uzreiz pienāca klāt, tad viņa (vadītāja) jau bija uz blakus sēdekļa, bet /pers. A/ slēdzis ārā mašīnu un taisījis vaļā logu. Pārbaudes veica Ceļu policija, pašvaldības policists neveica pārbaudes, tāpēc viņš nevarēja apgalvot, ka /pers. A/ bija alkohola reibumā. Lieciniece ir paziņa, draugs. Citus lieciniekus nelūdz nopratināt.

Lieciniece /pers. B/, būdama brīdināta par krimināltatbildības iestāšanos nepatiesu liecību sniegšanas gadījumā, tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. A/ ir pazīstami. 17.datuma naktī pulksten trijos viņus apturēja Ceļu policija, mašīnu vadījusi /pers. B/, bet brīdī, kad viņus apturēja, viņa pārsēdās blakus sēdētāja pusē, jo viņai nav vadītāja apliecības. Nav bijusi alkohola reibumā. Pienāca policijas darbinieks un lika visiem izkāpt no automašīnas, izkāpusi pirmā, pēc tam pārējie, kas sēdēja aizmugurē - /pers. E/, /pers. G/ uzvārdus, nezin, /pers. F/, /pers. H/. Seši cilvēki bija mašīnā. Izkāpuši.

Policijas darbiniekam paskaidrojusi, ka viņa ir vadījusi automašīnu, bet pārsēdusies, taču viņš ar /pers. B/ nav runājis. Pateicis, ka pie stūres sēdēja /pers. A/, kaut viņš sēdēja vadītāja pusē, aizmugurē. Nevienam citam alkoholu nepārbaudīja, tikai /pers. A/.

Pirms apturēšanas viņa kopā ar /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ iznākuši no nakts veikala “Degviela”, kur nopirkuši cigaretes un sulu.

Iestādes - Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja - pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, lai gan par tiesas sēdes datumu un laiku bija zināms.

Šādos apstākļos, pamatojoties uz LAPK 289.[2]pantu, tiesa atzīst, ka nepastāv Latvijas APK 289.[11] panta pirmajā daļā paredzētais gadījums lietas izskatīšanas atlikšanai. Tiesa atzīst, ka iestājies pamats izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes, kam neiebilda arī pie administratīvās atbildības saucamā persona.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumus, liecinieces liecības, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas darbības kvalificētas pareizi, līdz ar to ir pamats pie administratīvās atbildības saucamās personas vainas konstatācijai, saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc LAPK 149.[15] panta ceturtās daļas.

Saskaņā ar LAPK 149.[15] panta ceturto daļu par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, (..) cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Minētā tiesību norma ir ietverta LAPK 10 "A" nodaļā, kurā paredzēta atbildība par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē.

Tātad, lai konstatētu pie administratīvās atbildības saucamās personas darbībās LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, ir jākonstatē, ka persona vadījusi transportlīdzekli, būdama alkohola reibumā, un personas izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Saskaņā ar LAPK 272. pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243. panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243. panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

LAPK 243.[1] pants paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Saskaņā ar LAPK 244. pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktā noteikts, ka personai aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Pretēji pie administratīvās atbildības saucamās personas apgalvotajam un liecinieces liecinātajam, tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC414438 fiksētajiem faktiem (lietas 4.lapa).

Lietas materiāliem pievienotais 2019.gada 17.novembra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB371729 un alkometra izdrukas apliecina, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas izelpā konstatētā alkohola koncentrācija ir 1,7296 promiles (lietas 8.-10.lapa). Turklāt to, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā, laikā un apstākļos bija alkohola reibumā nenoliedz arī pats /pers. A/.

Lietā pastāv strīds par to, kurš vadīja automašīnu administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajos apstākļos.

No Valsts policijas amatpersonas 2019.gada 17.novembra dienesta ziņojumā norādītā izriet, ka 2019.gada 17.novembrī ap plkst. 2.33 pamanījuši Transportlīdzekli adresē /adrese/, kura stāvēja. Pie tās atradās personas, kuras bija apreibinošo vielu iespaidā. Tad tika pamanīts tas pats Transportlīdzeklis, kurš pārvietojās Maskavas ielas virzienā, pēc kā tas tika apturēts plkst.02.51.

Pieejot pie Transportlīdzekļa, pie stūres bija vīrietis, kuram iepriekš bija skaidrojuši, ka reibumā nedrīkst vadīt transportlīdzekli. Kā vēlāk tika noskaidrots, Transportlīdzekļa vadītājs ir /pers. A/. Pēc Transportlīdzekļa apstāšanās, tā vadītājs visu laiku atradies Valsts policijas amatpersonu redzeslokā, apreibinošās vielas nelietoja, ir pieejams video (lietas 7.lapa).

No Valsts policijas amatpersonas 2019.gada 17.novembra dienesta ziņojumā norādītā iziet, ka tika saņemts izsaukums uz /adrese/, kur Patruļpolicijas bataljona darbinieki aizturējuši autovadītāju, kas atrodas alkoholisko dzērienu iespaidā. Veikuši ekspertīzi ar mērierīci un Transportlīdzekļa vadītājam /pers. A/ izelpojamā gaisā tika konstatēta minimālā alkohola koncentrācija 1,72% (lietas 6.lapa).

Savukārt, pie administratīvās atbildības saucamās personas 2019.gada 17.novembra rakstveida paskaidrojumos sniegta informācija, ka tika apturēts pie administratīvās atbildības saucamajai personai piederošais Transportlīdzeklis, uz ko autovadītājs reaģēja. Pēc policijas darbinieka rīkojuma visi pasažieri atstāja Transportlīdzekli, /pers. A/ atradies uz Transportlīdzekļa aizmugurējā sēdekļa, sēdējis aiz autovadītāja, izkāpis ārā pa šofera puses durvīm, jo automašīnai ir divas durvis, pēc kā pašvaldības policijas darbinieks nolēmis, ka /pers. A/ vadījis Transportlīdzekli, lai gan tā nebija. Policijas darbinieks lūdzis norādīt personu, kas vadīja transportlīdzekli, pēc norādes pie administratīvās atbildības saucamā persona ievietota pašvaldības policijas dienesta automašīnā apstākļu noskaidrošanai un ceļu policijas darbinieku sagaidīšanai. Alkoholu bija lietojis, bet nav sēdies pie stūres, Transportlīdzekli vadījusi persona, kas nebija lietojusi alkoholu, ko var apliecināt citas personas (lietas 14.lapa).

Vienlaicīgi konstatējams, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas rakstveida paskaidrojumos nav norādītas ziņas par personu, kas /pers. A/ ieskatā, vadījusi Transportlīdzekli.

Pie administratīvās atbildības saucamai personai ir tikušas izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās, pie administratīvā atbildības sauktās personas pienākumi un tiesības. To apstiprina pie administratīvās atbildības saucamās personas paraksts administratīvā pārkāpuma protokolā sadaļā par tiesību un pienākumu izskaidrošanu.

LAPK 248.panta ceturtās daļas nosacījumi paredz, ka personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kurus persona nav sniegusi, tādejādi netieši apliecinot darbību pareizu atspoguļojumu Valsts policijas darbinieku lietas apstākļu izklāstam, kas redzami arī dienesta ziņojumos (lietas 6.-7.lapa).

Lai gan administratīvā pārkāpuma protokola parakstīšana pati par sevi nepierāda personas vainu, taču, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības un lielāka ticamība ir piešķirama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev vēlamo versiju. Pie administratīvās atbildības saucamā persona policijas darbiniekiem nav sniegusi nekādus paskaidrojumus par notikušā apstākļiem, nav norādījis uz to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli alkohola reibumā, ka to ir vadījusi lieciniece /pers. B/, bet gluži pretēji, tiekot iepazīstināts ar administratīvā pārkāpuma protokola saturu, no kura nepārprotami izriet, ka tiek saukts pie atbildības, to paraksta bez jebkādiem iebildumiem.

Tāpat pie administratīvās atbildības saucamā persona veiktās pārbaudes rezultātu patiesumu nav apšaubījusi, to arī apliecinot ar savu parakstu (lietas 8.-10.lapa).

Tādējādi tiesai nav pamats šos pierādījumus apšaubīt. Tie ir attiecināmi un pietiekami, jo ir noskaidroti visi lietas izspriešanai būtiskie apstākļi un nav nepieciešami vēl kādi papildus pierādījumi. Turklāt tikai un vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai, lai tiesa varētu noskaidrot patiesos lietas apstākļus un panāktu tiesisku un taisnīgu lietas izskatīšanu.

Tiesa atzīst, ka gan administratīvā pārkāpuma protokols, gan citi lietā esošie pierādījumi noformēti, pamatojoties uz ziņām par faktiem, ko policijas darbinieki ieguva, pildot savus darba pienākumus.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(Skat.*

Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA13-05/5 [17.1]punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/57[15.1]punktu).

Tādējādi faktiem, ko norāda policijas darbinieki savos ziņojumos un citos dokumentos, kā arī viņu liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

Savukārt pie administratīvās atbildības saucamās personas rakstveida paskaidrojumi ir vērtējami kritiski, jo minētā informācija ir pretrunā lietas materiālos fiksētajām ziņām. Tai skaitā pie administratīvās atbildības saucamās personas un liecinieces liecības nesakrīt arī ar videoierakstā redzamo.

Noskatoties videoierakstu, tiesai nerodas šaubas, ka pie transportlīdzekļa stūres atradās tieši /pers. A/, kurš arī izkāpa no vadītāja puses durvīm. To, ka transportlīdzekli vadīja /pers. A/, nevis /pers. B/, varēja redzēt arī Pašvaldības policijas amatpersona no savas atrašanās vietas pēc transportlīdzekļa apturēšanas. Tiesas ieskatā, transportlīdzeklis atradās tādā attālumā, ka pilnībā tiek izslēgtas jebkādas šaubas par to, vai Rīgas pašvaldības policijas amatpersona varēja saskatīt personu, kura vadījusi transportlīdzekli (lietas 22.lapa).

Savukārt tiesa atzīst par neticamu un neloģisku pie administratīvās atbildības saucamās personas izvirzīto un liecinieces apstiprināto versiju, ka transportlīdzekli vadīja lieciniece /pers. B/. No tiesas sēdē sniegtajām liecībām secināms, ka Transportlīdzeklī brauca sešas personas, taču blakus vadītājam neviens nesēdēja. Pēc Transportlīdzekļa apturēšanas lieciniece pārsēdusies blakus sēdeklī un izkāpusi pa pasažiera durvīm, savukārt pie administratīvās atbildības saucamā persona izkāpusi pa vadītāja puses durvīm. Tiesas ieskatā, liecībās norādītais nepierāda pie administratīvās atbildības saucamās personas nevainīgumu izdarītajā pārkāpumā un nerada šaubas par administratīvā pārkāpuma subjektu.

Sakarā ar to, ka /pers. A/ un liecinieces liecības ir pretrunā ar lietas materiālos konstatējamajiem lietas faktiskajiem apstākļiem un valsts policijas amatpersonu norādīto, turklāt šādas ziņas par Transportlīdzekļa vadīšanas apstākļiem netika sniegtas alkohola pārbaudes laikā, administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, tiesa pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumus un liecinieces liecības vērtē kā iepriekš saskaņotas, sniegtas nolūkā maldināt tiesu un pie administratīvās atbildības saucamai personai izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

Tādējādi, tiesa uzskata, ka lieciniece /pers. B/, būdams brīdināta par kriminālatbildības iestāšanos saskaņā ar Krimināllikuma 300.pantu par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, ko apstiprina lietā esošais paraksts, sniegusi apzināti nepatiesu liecību. Šādos apstākļos ir pieņemams blakus lēmums, un materiāli attiecībā pret /pers. B/ par nepatiesu liecību sniegšanas faktu administratīvā pārkāpuma lietā izdalāmi, ziņas par liecinieces /pers. B/ liecību sniegšanu tiesā ir nosūtāmas izvērtēšanai Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūrai.

Ievērojot norādīto, tiesa atzīst, ka ir pamats pie administratīvās atbildības saucamās personas vainas konstatācijai, saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc LAPK 149.^{15} panta ceturtās daļas, lietā ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Atbilstoši LAPK 32.panta pirmajai un otrajai daļai, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par pie administratīvās atbildības saucamās personas personību noskaidrots, ka personas deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/, oktobra sākumā atgriezies no Zviedrijas, kur strādājis, neprecējies, apgādībā personas nav, profesija – bārmenis, ienākumu nav, iepriekš ir saukts pie administratīvās atbildības, pēdējo reizi – 2019.gada 29.oktobrī pēc LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas.

Saskaņā ar LAPK 33.pantu pie administratīvās atbildības saucamās personas atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar LAPK 34.pantu tiesa atzīst to, ka gada laikā izdarīts administratīvais pārkāpums, kurš apdraud drošību ceļu satiksmē.

Tāpat tiesa nekonstatēja LAPK 31.panta otrajā daļā (*Administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās vai otrās grupas invalīdam, grūtniecei, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam)* paredzētos apstākļus, kas liegtu pie administratīvās atbildības saucamajai personai piemērot administratīvo arestu, kas ir obligāts šajā pantā.

Ņemot vērā minēto un administratīvā soda mērķi, tiesa uzskata, ka pie administratīvās atbildības saucamai personai nosakāms LAPK 149.^{15}panta ceturtās daļas sankcijā paredzētais sods virs minimāla soda robežām. Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai LAPK panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu.

LAPK 29.panta ceturtajā daļā noteikts, ka personām par transportlīdzekļa vai atpūtas kuģa vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē uz izdarītā pārkāpuma sankcijā noteikto termiņu atņem gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības. Savukārt LAPK 293.pantā paredzēts aizliegums noteiktu laiku iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības, ko piemēro atpūtas kuģu vadītājiem, kuriem nav šo tiesību un kuri izdarījuši pārkāpumu, par ko paredzēta atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšana. Šā panta trešajā daļā noteikts, ka atpūtas kuģu vadīšanas tiesību iegūšanas aizlieguma termiņu nosaka atbilstoši konkrētā pārkāpuma sankcijā noteiktajam atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņam.

LAPK 312.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka transportlīdzekļu [..]vadītāji [..] uzskatāmas par sodītām ar speciālo tiesību atņemšanu no dienas, kad pieņemts lēmums par šo tiesību atņemšanu. Ja transportlīdzekļa [..] vadītājs, kam atņemtas transportlīdzekļu [..] vadīšanas tiesības, izvairās nodot vadītāja apliecību un turpina vadīt transportlīdzekli [..] laikā, kad transportlīdzekļu[..] vadīšanas tiesības viņam atņemtas, Valsts policija vai Valsts robežsardze pagarina tiesību atņemšanas termiņu par attiecīgo laika posmu, kurā nelikumīgi izmantota vadītāja apliecība

LAPK 258.panta trešā daļa noteic, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

Atbilstoši Ministru kabineta 2018.gada 27.novembra noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 35.punktam, ja transportlīdzekļa vadītājam medicīniskajā pārbaudē konstatē Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, vai šo noteikumu 27.3., 27.4., 27.5., 27.6., 27.7., 27.9., 27.11. un 27.12. apakšpunktā minēto stāvokli, medicīniskās pārbaudes izdevumus sedz transportlīdzekļa vadītājs, iemaksājot attiecīgo naudas summu tās iestādes budžeta kontā, kuras darbinieks nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju uz medicīnisko pārbaudi.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumu Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" 5. un 6.punktu, ja iestāde, kuras darbinieks veica personas pārbaudi ar portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā vai nosūtīja personu uz medicīnisko pārbaudi (turpmāk - iestāde), nosūta institūcijai (amatpersonai) izskatīšanai lietas materiālus par administratīvo pārkāpumu, materiāliem pievieno šo noteikumu 3.punktā minētos izdevumus apliecinošos dokumentus un informāciju par iestādes budžeta kontu, kurā personai jāiemaksā izdevumiem atbilstošā summa. Institūcija (amatpersona), kas pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (turpmāk - lēmums), rakstiski informē personu par pienākumu 30 dienu laikā no dienas, kad lēmums stājies spēkā, labprātīgi segt lēmumā norādītos izdevumus; iestādes budžeta kontu, kurā ir veicama iemaksa; lēmuma piespiedu izpildi, ja labprātīgi netiks segti lēmumā norādītie izdevumi.

Kā redzams no lietas materiāliem, pie administratīvās atbildības saucamajai personai alkohola koncentrācijas konstatēšanai veikta transportlīdzekļa vadītāja pārbaude un konstatēta alkohola koncentrācija 1,7296 promiles izelpas gaisā (lietas 8.-10.lapa), līdz ar to izdevumi 15,65 EUR apmērā par pārbaudi alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai jāsedz pie administratīvās atbildības saucamai personai.

LAPK 257.panta pirmā daļa noteic, ka [..] izņemtās mantas un dokumentus līdz brīdim, kad stājas spēkā lēmums administratīvā pārkāpuma lietā [ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.[4]panta septītajā daļā, 149.[5]panta piektajā daļā vai 149.[15]pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei], institūcijas (amatpersonas), kurām ir tiesības izņemt mantas un dokumentus, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Ievērojot norādīto transportlīdzeklis **MERCEDES BENZ CLK230**, reģistrācijas **Nr. /reģistrācijas numurs/,** kas izņemts 2019.gada 17.novembrī un nodots glabāšanā valsts aģentūrai „Nodrošinājuma valsts aģentūra"(lietas 13.-17.lapa) atdodams pie administratīvās atbildības saucamai personai pēc naudas soda samaksas.

Ņemot vērā LAPK 308.panta pirmās daļas nosacījumus, kas noteic, ka lēmumu par transportlīdzekļu un atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšanu izpilda uz to pilnvarotas iestādes (amatpersonas) kārtībā, kāda noteikta šajā kodeksā un citos normatīvajos aktos, lietā izņemtā /pers. A/ autovadītāja apliecība Nr. /numurs/ nosūtāma Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Atbilstoši LAPK 299.[1]panta pirmajai daļai pārkāpējam naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no soda uzlikšanas dienas.

Saskaņā ar LAPK 317.pantu lēmumu par administratīvo arestu izpilda, kad termiņš tā pārsūdzēšanai apelācijas kārtībā ir beidzies un lēmums nav pārsūdzēts, vai arī ir stājies spēkā apelācijas instances tiesas nolēmums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar LAPK 274., 275., 289.[13]panta pirmo un otro daļu, 289.[16]panta pirmo un ceturto daļu, 289.[17]panta pirmo un otro daļu, 289.[18]panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods: /personas kods/, administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā un sodīt ar administratīvo arestu uz **12** (divpadsmit) diennaktīm, naudas sodu **1300** EUR (viens tūkstotis trīs simti *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības un atpūtas kuģa vadīšanas tiesības uz **4** (četriem) gadiem un gadījumā, ja /pers. A/ nav atpūtas kuģa vadīšanas tiesību, aizliegt tās iegūt uz **4** (četriem) gadiem.

Naudas sods 30 dienu laikā iemaksājams valsts budžetā – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas NMR 90000050138, konts Nr.LV34TREL1060191011100, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: spriedums lietā Nr.129042119/10.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ pēc naudas soda nomaksas nekavējoties klātienē, pasta sūtījumā vai elektroniski iesniegt maksājumu apliecinošu dokumentu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, norādot lietas numuru.

Izņemto transportlīdzekli **MERCEDES BENZ CLK230**, reģistrācijas **Nr. /reģistrācijas numurs/**, atdot /pers. A/ pēc naudas soda samaksas.

Sprieduma izpildi daļā par administratīvo arestu uzdot izpildīt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirknim.

Nosūtīt iznīcināšanai Ceļu satiksmes drošības direkcijai /pers. A/, personas kods: /personas kods/, autovadītāja apliecību Nr. /numurs/.

Sprieduma izpildi daļā par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uzdot Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Noteikt, ka /pers. A/, personas kods: /personas kods/, labprātīgi 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā jāiemaksā 15,65 EUR (piecpadsmit *euro* 65 centi) Valsts policijas kontā – saņēmējs: Valsts policija, reģistrācijas Nr.90000099040, bankas kods: TRELLV22, konta Nr.LV96TREL2140091033000, iemaksas mērķis: /pers. A/, 2019.gada 17.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC414438.

Pieņemt blakus lēmumu par materiālu izdalīšanu attiecībā pret /pers. B/ par nepatiesu liecību sniegšanas faktu administratīvā pārkāpuma lietā**.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums tiks sastādīts 2019.gada 22.novembrī un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 25.novembrī.

Tiesnese **V.Freimane**